

бѣгжътъ; и въ гръцкіятъ царь който съдеше на едно високо място да гледа боятъ, като вижда войската си да бѣга, слиза, улавя сабъята, свиква пакъ войската си, ударя на българитѣ и ги навива. Българитѣ си отиватъ, а гръцкіятъ царь влѣзува у Цариградъ съ слава. На другата година (815) българетѣ пакъ отидохѫ да се бѣгътъ съ гръцитѣ. Двѣтѣ войски се спрѣхѫ на едно място. Гръцкія царь като се научува отъ шпionитѣ си, че българетѣ се готвижъ да ударятъ на гръцитѣ, отдавля единъ дѣлъ отъ войската си, и безъ да убади нѣкому, отива прѣзъ нощта и се скрива задъ единъ рѣтъ. На другия денъ се расчулъ, че гръцкія царь побѣгнѣлъ, и българетѣ се готвили на другия денъ да ударятъ на гръцитѣ. Нѣ прѣзъ нощта до дѣ спѣли още българетѣ, гръцкія царь съ скрытата си войска ударя на тѣхъ и избиватъ много свѣтъ наедно съ кралятъ имъ. Тогази гръцитѣ влѣзохѫ у Българія, и направихѫ и тѣ ведижи на българитѣ какво правиже, българетѣ на гръцитѣ. Муртагонъ, който станѫ краль слѣдъ Щока, който царува тврдѣ малко слѣдъ Дукома, свръза миръ съ гръцитѣ за трйсетъ години. Тогази за този миръ гръцкіятъ царь се заклелъ съ българскитѣ богове, а пакъ Муртагонъ се заклелъ съ Бога на християнитѣ. По 823-та година войводата Тома, който бѣше зель земя отъ гръцкото царство у Азия и бѣше станжалъ царь, доде да земе и Цариградъ. На втория пътъ като бѣше обыколенъ Цариградъ отъ Тома, Муртагонъ, като се научи че Цариградъ е на примѣждъ доде на помощъ на гръцкіятъ царь Михаилъ. Муртагонъ тръгнѫ съ войскатата си, че се спрѣ близо при Томовата войска. Тома напуснѫ Цариградъ и отиде срѣчу българитѣ. Двѣтѣ войски се ударихѫ, и томовата войска по многото погинѫ отъ българските ножъ, а колкото останѫ распилѣ се по горитѣ,